

- Sed forsā dices: 'herbarum non mihi vires
 Sufficiunt, plagae per quae sopiantur amarae'.
 Non sunt quaerendae silvis aut montibus herbae,
 15 Sed geris intra te medicamina congrua; quare
 Ne peream, propera; pereundi tu mihi causa.
 Num tibi divitias mea mors praestabit opimas?
 Numquid morte mea caeli penetrabis amoena
 Gaudia, cum vitae verae perdant homicidae?
 20 Numquid legisti, vel ventis lecta dedisti,
 Poenas inmites homicidis esse perennes?

IX.

- 'Avertat poenas deus et tibi donet amoenas
 Sedes, sed mecum: quia volo vivere tecum',
 Dicebat quidam moribundam questus amicam.
 'Aut moriar tecum, vel debes vivere mecum.
 5 Stet tibi mens eadem, mihi stare scias et eandem,
 Tempus prolixum nec certo cardine fixum.
 Hoc decernatur, decretum perficiatur.
 Laeticiae flores facient cessare dolores.
 Ex hoc verbo spem, veram nondum teneo rem.
 10 Sed qui spe gaudet, ipsam rem denique prendet.
 Sum laetus de spe, reddar laetissimus ex re.
 Quae sit res illa, non est opus edere lingua;
 Dulcior est omni, poterit quod dulce vocari.
 Dulcior ista re si res extet, meditare,
 15 Dulcior in terra res non comprehenditur illa,
 Dulcedo cuius humanos edomat artus:
 Saepius haec repetens, nimium me vulnere demens'.

X.

- Si cuiquam capto vel taetro carcere clauso
 Proximus illius vel quis dixisset amicus:
 Cras dimitteris, haec ultra non patieris,
 Annorum mille noctem fore diceret ille,
 5 Ac pro spe nimia, nox insomnis foret illa.
 Si fuerit verbis amor aut medicabilis herbis,
 Omnia portarem, quo tela cruenta fugarem.
 Non est quo fugiam vel cuius munere vivam,
 Corpore laxatus, graviter sum corde ligatus.
 10 Non horresco iugum nec pondus id est mihi durum.

XI.

Omnia postpono, te pectore diligo toto,
 Tu mundanarum fons vivus deliciarum.

IX. fol. 12 r. col. I. 15: comprehenditur.

X. fol. 12 r. col. II. 7: tēla.

XI. fol. 12 u. col. I. 11: sydera. — Nach 17 folgt der aus Mar-
 bod bekannte Vers: Missa tibi soli multis ostendere noli.